

EVROPSKI PARLAMENT

2009 - 2014

Dokument zasedanja

A7-0333/2013

17.10.2013

POROČILO

o ekoloških inovacijah – delovna mesta in rast z okoljsko politiko
(2012/2294(INI))

Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane

Poročevalka: Karin Kadenbach

VSEBINA

	Stran
PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA.....	3
OBRAZLOŽITEV	15
MNENJE ODBORA ZA ZAPOSLOVANJE IN SOCIALNE ZADEVE.....	17
MNENJE ODBORA ZA REGIONALNI RAZVOJ.....	22
IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU	25

PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA

o ekoloških inovacijah – delovna mesta in rast z okoljsko politiko

(2012/2294(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom „Evropa 2020 – Strategija za pametno, trajnostno in vključujočo rast“ (COM(2010)2020),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom „Inovativnost za trajnostno prihodnost – Akcijski načrt za ekološke inovacije (Eco-AP)“ (COM(2011)0899),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom „Vodilna pobuda iz strategije Evropa 2020 – Unija inovacij“ (COM(2010)0546),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom „Evropa, gospodarna z viri – vodilna pobuda iz strategije Evropa 2020“ (COM(2011)0021),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom „Stimulating technologies for sustainable development: An Environmental Technologies Action Plan for the European Union“ (Spodbujanje tehnologij za trajnostni razvoj: akcijski načrt okoljskih tehnologij za Evropsko unijo) (COM(2004)0038),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom „Strateška vizija za evropske standarde: za boljše in hitrejše trajnostno rast evropskega gospodarstva do leta 2020“ (COM(2011)0311),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom „Vrh Rio+20: na poti k okolju prijaznemu gospodarstvu in boljšemu upravljanju“ (COM(2011)0363),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom „Načrt za prehod na konkurenčno gospodarstvo z nizkimi emisijami ogljika do leta 2050“ (COM(2011)0112),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom „Program za nova znanja in spretnosti ter delovna mesta: evropski prispevek k polni zaposlenosti“ (COM(2010)0682),
- ob upoštevanju predloga Komisije za uredbo o okvirnem programu za raziskave in inovacije (2014–2020) Obzorje 2020 (COM(2011)0809),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom „Obzorje 2020 – Okvirni program za raziskave in inovacije“ (COM(2011)0808),
- ob upoštevanju bele knjige z naslovom „Prilagajanje podnebnim spremembam: evropskemu okviru za ukrepanje naproti“ (COM(2009)0147),
- ob upoštevanju zelene knjige Komisije z naslovom: „Spremeniti izzive v priložnosti: na poti k skupnemu strateškemu okviru za financiranje raziskav in inovacij v EU“

(COM(2011)0048),

- ob upoštevanju novega instrumenta „jamstvo za mlade“,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 11. novembra 2010 o evropskih partnerstvih za inovacije v okviru vodilne pobude Unija inovacij¹,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 24. maja 2012 o Evropi, gospodarni z viri²,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 29. septembra 2011 o oblikovanju skupnega stališča EU pred konferenco Združenih narodov o trajnostnem razvoju (Rio+20)³,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 15. marca 2012 o načrtu za prehod na konkurenčno gospodarstvo z nizkimi emisijami ogljika do leta 2050⁴,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 10. februarja 2011 o inovativnem financiranju na svetovni in evropski ravni⁵,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 8. junija 2011 o vlaganju v prihodnost: novi večletni finančni okvir za konkurenčno, trajnostno in vključujočo Evropo,⁶
- ob upoštevanju predloga Komisije za sklep Sveta o uvedbi posebnega programa za izvajanje okvirnega programa za raziskave in inovacije (2014–2020) Obzorje 2020 (COM(2011)0811),
- o predlogu Komisije za uredbo Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi programa za okoljske in podnebne ukrepe (LIFE) (COM(2011)0874),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 12. maja 2011 o Uniji inovacij: preoblikovanje Evrope za obdobje po krizi,⁷
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 14. junija 2012 o okrevanju s številnimi novimi delovnimi mesti⁸,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 7. septembra 2010 o razvijanju zaposlitvenih možnosti novega trajnostnega gospodarstva⁹,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 11. septembra 2012 o vlogi žensk v zelenem gospodarstvu¹⁰,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 6. maja 2010 o beli knjigi Komisije z naslovom

¹ Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0398.

² Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0223.

³ Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0430.

⁴ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0086.

⁵ Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0080.

⁶ Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0266.

⁷ UL C 377 E, 7.12.2012, str. 108.

⁸ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0260.

⁹ UL C 308 E, 20.10.11, str. 6.

¹⁰ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0321.

„Prilagajanje podnebnim spremembam: evropskemu okviru za ukrepanje naproti“¹ ,

- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 27. septembra 2011 o zeleni knjigi Spremeniti izzive v priložnosti: na poti k skupnemu strateškemu okviru za financiranje raziskav in inovacij v EU,²
 - ob upoštevanju poročila Flash Eurobarometer št. 315 o mnenju evropskih podjetnikov o ekoloških inovacijah, marec 2011,
 - ob upoštevanju poročila Izvajalske agencije za konkurenčnost in inovativnost z naslovom „Analysing and reporting on the results achieved by CIP Eco-Innovation market replication projects“ (Analiza in poročilo o rezultatih projektov replikacij trga ekoloških inovacij CIP), ki je bilo objavljeno maja 2013;
 - ob upoštevanju pobude Programa ZN za okolje, Mednarodne organizacije dela, Mednarodne organizacije delodajalcev in Mednarodne sindikalne konfederacije o zelenih delovnih mestih z naslovom: „Green Jobs: Towards Decent Work in a Sustainable, Low-Carbon World“ (Zelena delovna mesta: na poti k dostojnemu delu v trajnostnem, nizkoogljičnem svetu),
 - ob upoštevanju poročila organizacije Greenpeace in Evropskega sveta za obnovljive vire energije (EREC) iz leta 2009 z naslovom: „Working for the climate: renewable energy and the green job revolution“ (Delo za podnebje: energija iz obnovljivih virov in revolucija zelenih delovnih mest),
 - ob upoštevanju poročila Evropske konfederacije sindikatov in Agencije za socialni razvoj z naslovom: „Climate Change and Employment: Impact on employment in the European Union-25 of climate change and CO₂ emission reduction measures by 2030“ (Klimatske spremembe in zaposlovanje: vpliv klimatskih sprememb in ukrepov za zmanjšanje emisij CO₂ na zaposlovanje v EU25 do leta 2030),
 - ob upoštevanju poročila Eurofounda iz januarja 2013 z naslovom „Greening of industries in the EU: Anticipating and managing the effects on quantity and quality of jobs“ (Ekologizacija gospodarskih panog v EU: predvidevanje in upravljanje učinkov na število in kakovost delovnih mest) in povezane baze študij primerov,
 - ob upoštevanju poročila Eurofonda iz leta 2011 z naslovom „Industrijski odnosi in trajnostnost: vloga socialnih partnerjev na prehodu v zeleno gospodarstvo“,
 - ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane ter mnenj Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve in Odbora za regionalni razvoj (A7-0333/2013),
- A. ker je čisto in zdravo okolje pogoj za ohranjanje blaginje in visoke kakovosti življenja v Evropi, vendar pa to velja tudi za moč in konkurenčnost gospodarstva;

¹ UL C 81 E, 15.03.11, str. 115.

² UL C 56 E, 26.02.13, str. 1.

- B. ker okoljski izzivi, kot so podnebne spremembe, pomanjkanje virov in manjšanje biotske raznovrstnosti, zahtevajo temeljno spremembo našega gospodarstva, tako da bodo v njem ključno vlogo imele čiste tehnologije;
- C. ker obseg krize ponuja edinstveno in zgodovinsko priložnost za korenito spremembo naših gospodarstev in tlakovanje poti za trajnosten dolgoročni razvoj;
- D. ker je vzpon zelenih tehnologij v zadnjih letih pokazal, da vlaganje v zeleno rast ni draga dolžnost, temveč velika gospodarska priložnost; ker se je zeleni sektor sicer soočil s počasnejšo rastjo, a še naprej raste, medtem ko so skoraj vsi sektorji zaradi recesije utrpeli velike izgube;
- E. ker je treba sedanje gospodarstvo, ki intenzivno izkorišča vire, nadomestiti z gospodarstvom, ki bo gospodarno z viri, pri čemer je treba uveljavljene panoge preoblikovati v zelene panoge z visoko dodano vrednostjo, ki ustvarjajo nova delovna mesta ob hkratnem varovanju okolja;
- F. ker bodo okolju prijazne rešitve pritegnile novo generacijo tehnološko naprednih proizvodnih panog in storitev, povečale konkurenčnost Evrope in ustvarile nova visoko kvalificirana delovna mesta;
- G. ker ekološke inovacije, ki podpirajo nove procese za čistejše proizvodne procese, nove metode upravljanja in nove tehnologije ter nove storitve za bolj zelena podjetja, Evropi omogočajo, da kar najbolje izkoristi priložnosti ob hkratnem soočanju s trenutnimi izzivi;
- H. ker so cene virov v zadnjih letih izjemno narasle, konkurenčnost podjetij pa je tako vedno bolj odvisna od njihove učinkovitosti pri rabi virov;
- I. ker se je v preteklosti izkazalo, da državni organi težko predvidijo, katera inovativna tehnologija bo konkurenčna na trgu;
- J. ker so davčne spodbude lahko koristno orodje za spodbudo ekoloških inovacij v Evropi;
- K. ker je Evropa v konici razvoja novih tehnologij; ker razvoj in širšo uporabo okoljskih tehnologij ovira veliko dejavnikov, kot so priklenjenost na obstoječe tehnologije, cenovni signali, ki bolj spodbujajo ekološko manj učinkovite rešitve, otežen dostop do financiranja in slaba ozaveščenost potrošnikov; ker je zato izziv izboljšati okoljsko učinkovitost proizvodov v njihovem celotnem življenjskem ciklu, povečati povpraševanje po boljših proizvodih in proizvodnih tehnologijah ter potrošnikom pomagati pri sprejemanju premišljenih odločitev;
- L. ker morajo oznake, ki navajajo vpliv proizvoda ali storitve na okolje, zagotoviti jasne in objektivne informacije ter ne smejo zavajati potrošnikov glede prijaznosti do okolja („greenwashing“);
- M. ker ekološke panoge danes zagotavljajo 3,4 milijona delovnih mest in po ocenah ustvarijo 319 milijard EUR letnega prometa; ker v mnogih državah sektor zelenih tehnologij že je ali kmalu bo sektor, ki zaposluje največ ljudi;

- N. ker so ekološke inovacije temelj za razvoj okoljsko, gospodarsko in družbeno trajnostne strategije rasti v EU ter odpirajo kakovostne priložnosti za zaposlovanje v številnih sektorjih;
- O. ker preglednica dosežkov ekoloških inovacij 2010 (Eco-IS) kaže, da je več držav članic delovalo učinkovito na področju ekoloških inovacij, vendar pa kljub temu nobena posamezna država ali skupina držav v EU trenutno ne more služiti kot zgled učinkovitosti z vidika ekoloških inovacij v EU;
- P. ker poročilo Flash Eurobarometer št. 315 iz leta 2011 o odnosu evropskih podjetnikov do ekoloških inovacij kaže, da se mala in srednja podjetja soočajo z višjimi materialnimi stroški, čeprav jih je večina uvedla nove ali bistveno boljše ekološko inovativne proizvodne procese ali metode za znižanje materialnih stroškov, in da se poleg tega soočajo tudi z nezadostnim dostopom do obstoječih subvencij in davčnih spodbud ter z negotovim povpraševanjem na trgu;
- Q. ker analiza pobude CIP Ekoinovacije kaže, da pričakovane okoljske, gospodarske in zaposlitvene koristi močno presegajo javne stroške;
- R. ker je merjenje ekoloških inovacij ključnega pomena za spremljanje in ocenjevanje učinkovitosti in napredka držav članic EU na poti k pametni in trajnostni rasti v Evropi, vendar so podatki o ekoloških inovacijah omejeni in se njihova kakovost močno razlikuje za posamezne kazalnike;
- S. ker oblikovalci politik in druge zainteresirane strani različno razumejo, kaj so ekološke inovacije in čemu bi morale biti namenjene;
- T. ker se za presojo opredelitve izrazov, kot so „ekološke inovacije“ in „pametna zelena delovna mesta“ uporabljajo različna merila (npr. v okviru opredelitev pojma znotraj Mednarodne organizacije dela, Programa ZN za okolje, Evropskega centra za razvoj poklicnega usposabljanja, OECD ali Eurostata), kar bi lahko privedlo do razhajajočih se statističnih podatkov o ekoloških inovacijah, zelenih delovnih mestih in zeleni rasti;
- U. ker se resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. septembra 2010 o razvijanju zaposlitvenih možnosti novega trajnostnega gospodarstva¹ sklicuje na opredelitev trajnostnih delovnih mest, kot jo uporablja Mednarodna organizacija dela, in poudarja, da imajo ekološke inovacije pomembno vlogo v vseh industrijskih in proizvodnih sektorjih;
- V. ker se v okviru sheme za ekološke inovacije trenutno financira več kot 240 projektov, ker je maja 2013 Komisija objavila nov razpis za izbor dodatnih 45 projektov ekoloških inovacij z novimi okoljskimi rešitvami; ker pobuda CIP Ekoinovacije s svojim delovanjem in s sredstvi podpira obetavne evropske ekološke inovatorje, in sicer z zagotavljanjem tveganega kapitala, ki drugače ne bi bil dostopen;
- W. ker je novi program EU Obzorje 2020 za raziskave in inovacije finančni instrument za izvajanje Unije inovacij za obdobje 2014–2020; ker je pobuda o ekoloških inovacijah v naslednjem večletnem finančnem okviru (VFO 2014–2020) zajeta tudi v programu LIFE

¹ UL C 308 E, 20.10.2011, str. 6.

(Program za okoljske in podnebne ukrepe 2014–2020);

- X. ker se stopnja brezposelnosti mladih skrb vzbujajoče veča in so močno potrebne politike, ki bi mladim omogočile nove in boljše priložnosti za zaposlovanje;
- Y. ker je Parlament pozdravil pobudo Komisije z naslovom „Nova znanja in spretnosti za nova delovna mesta“, ki priznava sodelovanje z državami članicami;

Splošne politike za ustvarjanje pametne, trajnostne rasti in delovnih mest

1. poziva Komisijo, naj si še naprej prizadeva za vizijo EU na področju ekoloških inovacij v kontekstu prehoda na z viri gospodarno nizkoogljično gospodarstvo, vendar naj se hkrati osredotoči na konkretne cilje, prednostna področja in ključne točke;
2. podpira vodilno pobudo Komisije v okviru strategije Evropa 2020 za takojšen prehod na trajnostno gospodarstvo; poudarja tudi, da so ciljno usmerjene naložbe v ekološko preoblikovanje najbolj prikrajšanih regij EU eden najuporabnejših instrumentov za doseganje strateških ciljev regionalnega zблиževanja in ozemeljske kohezije;
3. opozarja na potencial za neposredno in posredno ustvarjanje kakovostnih delovnih mest s celovitim izvajanjem strategije EU 2020; zato poziva Komisijo in države članice, naj okrepijo svoja prizadevanja na tem področju; pozdravlja spodbujanje celostne strategije za zeleno rast v okviru vodilne pobude „Unija inovacij“ in zlasti akcijskega načrta za ekološke inovacije s strani Komisije kot korak v pravo smer;
4. poudarja pomen zakonodaje kot načina za povečanje povpraševanja po okoljski tehnologiji; meni, da mora Evropa za konkurenčnost svoje proizvodnje postati svetovna vodilna sila na področju ekološko učinkovitega blaga in proizvodnje;
5. poziva države članice, naj oblikujejo strategije za uskladitev spretnosti delovne sile s priložnostmi, ki jih ponuja sektor zelenih tehnologij, pri čemer naj upoštevajo različne podsektorje in njihove potrebe po kvalificiranih delavcih;
6. poudarja dvojne okoljske in gospodarske koristi prehoda na zeleno trajnostno gospodarstvo v smislu ustvarjanja trajnostnih delovnih mest, tako v EU kot v državah v razvoju, z okrepljeno udeležbo v proizvodnji inovativnih goriv in materialov ter priložnosti za zaposlovanje, ki izhajajo iz predelave in distribucije biomaterialov za poslovne, javne, zasebne in domače potrošnike; poudarja, da bi morale te priložnosti ustvariti kakovostna in trajnostna delovna mesta za kvalificirane in nekvalificirane delavce; priznava, da je treba z obstoječimi finančnimi instrumenti razviti stabilen, dolgoročen regulativni okvir za spodbujanje trajnosti;
7. opozarja na kompleksne izzive, povezane s prehransko varnostjo, podnebnimi spremembami, kakovostjo tal, pomanjkanjem surovin, prehodom na sisteme energije iz obnovljivih virov in energetske učinkovitostjo itd.; priznava, da imajo lahko ekološke inovacije pomembno vlogo pri reševanju mnogih omenjenih izzivov; ponovno poudarja, da takšen prehod zahteva celosten pristop, ki zajema izobraževanje, usposabljanje, razvoj znanj in spretnosti, raziskave in inovacije, naložbe zasebnega in javnega sektorja ter razvoj infrastrukture, pri čemer vse od naštetega prispeva k raznolikim in trajnostnim

priložnostim za zaposlovanje.

8. meni, da inovativna evropska podjetja ne potrebujejo le subvencij, ampak tudi boljšo zakonodajo, boljše povezave do raziskovalne baze ter boljši in bolj raznolik dostop do sredstev in financiranja, od subvencij in posojil do lastniškega financiranja; zato poziva države članice in Komisijo, naj ustvarijo ustrezne pogoje na nacionalni in evropski ravni;
9. poudarja, da delovna mesta v sektorju zelenih tehnologij ne bi smela biti omejena na proizvodnjo energije iz obnovljivih virov, povečanje energetske učinkovitosti in prometni sektor, saj je zelena rast priložnost za vse sektorje, ki bi morali zato raziskovati možnosti razvoja in ozaveščati potrošnike o pomembnosti kupovanja „zelenih“ proizvodov;
10. meni, da je za večjo konkurenčnost podjetij potreben hiter razvoj čiste tehnologije; zato poziva Komisijo, naj ekološkim inovacijam nameni osrednje mesto v svoji industrijski politiki;
11. poziva Komisijo, naj pospeši oblikovanje standardov označevanja in jasnih opredelitev za ugotavljanje vpliva izdelkov in storitev na okolje in obveščanje o njem;
12. meni, da mora novo trajnostno gospodarstvo EU zagotoviti uravnotežen gospodarski in družbeni razvoj; poziva k ambiciozni trajnostni industrijski politiki s poudarkom na učinkoviti rabi virov; želi opomniti, da bo učinkovita raba virov in surovin zmanjšala stroške industrije in gospodinjstev ter sprostila sredstva za druge naložbe, gospodarstvo EU pa bo manj odvisno od redkih virov in zelo nestabilnih trgov virov; poudarja, da mora zeleno gospodarstvo omogočati dostojna, dobro plačana delovna mesta z enakimi možnostmi za moške in ženske ter s poudarkom na varstvu okolja;
13. poudarja, da čeprav ekološke panoge danes zagotavljajo 3,4 milijona delovnih mest in po ocenah ustvarijo 319 milijard EUR letnega prometa, njihov potencial za ustvarjanje regionalne rasti, zaposlitvenih možnosti in okoljskih koristi ostaja neizkoriščen, in v zvezi s tem opozarja, da bodo stroški neukrepanja visoki;
14. poudarja, da so za uspeh ekoloških inovacij potrebne bolj usmerjene in dolgoročne naložbe, ki morajo zajeti zlasti področje izobraževanja in usposabljanja, raziskav in razvoja, infrastrukture itd.;
15. pozdravlja obstoječe univerzitetne programe in programe poklicnega usposabljanja, ki se osredotočajo na ekološko, gospodarsko in družbeno trajnost, in poudarja, da je treba zadovoljiti nove potrebe na področju izobraževanja za razvoj trajnostnih delovnih mest;
16. je trdno prepričan, da lahko postane okoljska politika, ki temelji na tržnem gospodarstvu, gonilo rasti in zaposlovanja v vseh gospodarskih panogah, ter poudarja, da so predvidljivi, naložbam prijazni okvirni pogoji podlaga, ki bo inovativnim podjetjem omogočila, da čim bolje izkoristijo te priložnosti v korist okolja in zaposlenih;
17. priznava dejstvo, da lahko gospodarski prehod v nove poslovne niše pritegne mlado generacijo delavcev in pripelje do novih zaposlitvenih možnosti v spektru ekoloških inovacij;

Koncept ekoloških inovacij

18. pozdravlja sporočilo Komisije z naslovom „Inovativnost za trajnostno prihodnost – Akcijski načrt za ekološke inovacije (Eco-AP)“ (COM (2011)0899);
19. poudarja morebitne sinergijske učinke ekoloških inovacij na ustvarjanje trajnostnih in kakovostnih delovnih mest, varovanje okolja ter zmanjševanje ekonomske odvisnosti;
20. poudarja širino pojma ekoloških inovacij, saj ta pomeni vse oblike inovacij, katerih cilj je napredek v smeri trajnostnega razvoja z zmanjšanjem negativnih vplivov na okolje in učinkovitejšim in odgovornejšim izkoriščanjem virov;
21. poziva Komisijo, naj oriše različna dojetanja ekoloških inovacij in povezanih izzivov ter oblikuje skupno razumevanje različnih strateških priložnosti za prihodnost, ki jih ponujajo ekološke inovacije;
22. meni, da je opredelitev „zelenih delovnih mest“ (v sektorju okoljskih dobrin in storitev), ki jo uporablja Eurostat in ki npr. določa, da morajo biti „zeleni“ tehnologije in proizvodi v prvi vrsti namenjeni varstvu okolja ali upravljanju virov, koristna za izogibanje razhajajočim se statističnim podatkom, vendar meni, da je treba nadalje razviti enotno opredelitev zelenih delovnih mest in rasti za celotno EU, ki bi npr. vključevala sektor javnega prevoza; meni, da je koristno razmisliti o celovitejši opredelitvi „zelenih delovnih mest“, v kateri bodo naknadno zajeta dodatna delovna mesta in dejavnosti;
23. poudarja, da je potencial ekoloških inovacij v smislu okoljskih koristi še vedno neizkoriščen, saj naj bi pripomogle k zmanjšanju emisij toplogrednih plinov, drugih onesnaževal in nastajanja odpadkov, med drugim z večjo uporabo recikliranih materialov in proizvodnjo kakovostnih izdelkov z manjšim vplivom na okolje ter s spodbujanjem okolju prijaznejših proizvodnih postopkov in storitev; poudarja, da je treba opredeliti ciljne ukrepe za odpravo ozkih grl in ovir, ki preprečujejo trženje ekoloških inovacij ter internacionalizacijo takih proizvodov in storitev;
24. poziva Komisijo, naj v evropski semester vključi posebna priporočila glede ekoloških inovacij, da bi spodbudila trajnostno rast;
25. priznava, da ekološke inovacije nudijo jasne priložnosti za nova nišna podjetja, pri čemer malim in srednjim podjetjem, „samoiniciativnim posameznikom“, samozaposlenim in podjetnikom ponujajo možnost, da izkoristijo nove trge in poslovne modele ter ponovno oživijo obstoječe tradicionalne gospodarske panoge s priložnostmi za preoblikovanje obstoječih delovnih mest v bolj zelena, in sicer s trajnostno in gospodarno proizvodnjo in načini dela;
26. poziva Komisijo, naj razvije sistematičen pristop k politiki na področju ekoloških inovacij ter vzpostavi ustrezen okvir za omogočanje enakopravnih pogojev za ekološke inovacije v podjetjih in infrastrukturo, ki podjetjem in potrošnikom omogoča trajnostno izbiro;
27. poziva Komisijo in države članice, naj oblikujejo ekološke standarde za javna naročila, da bi se povečala vloga javnih institucij kot uvajalnih uporabnikov;

28. zlasti ugotavlja pomen dostopa do ustreznega usposabljanja in razvoja znanj in spretnosti v okviru ekoloških inovacij, da bi delodajalcem zagotovili potrebno kvalificirano delovno silo, mladim ustrezna znanja, spretnosti in kompetence za dostop do nastajajočih inovativnih priložnosti za zaposlovanje, delavcem pa olajšali prehod iz upadajočih v nove, zelene sektorje; v zvezi s tem izpostavlja priložnost za vajeništvo na podeželju in druge oblike poklicnega usposabljanja za razvijanje teh novih znanj in spretnosti;
29. priporoča spodbujanje ustvarjalnega in inovativnega potenciala mladih za prispevanje k trajnostnemu razvoju ter izboljšanje njihovega dostopa do sredstev.

EU, države članice in regije

30. poudarja potrebo po vključevanju pojma ekoloških inovacij na vsa področja politike; v zvezi s tem poziva Komisijo in države članice, naj spodbujajo sodelovanje med ministrstvi in ravnmi politik ter redno spremljajo izvajanje zadevnih politik;
31. poziva vse ključne akterje, naj sodelujejo pri zagotavljanju zelene rasti, inovacij in delovnih mest v vseh sektorjih ter izkoristijo obstoječe instrumente, kot so tehnološke platforme, strokovne skupine za znanja in spretnosti, skupne tehnološke pobude, vodilni trgi, grozdi in industrijske skupine na visoki ravni;
32. poziva Komisijo in države članice, naj pripravijo novo in okrepijo obstoječo zakonodajo na področju razvoja in uporabe obnovljivih virov energije ter povečanja energetske učinkovitosti, tako da se zagotovi pravna varnost in enakopravni pogoji ter spodbudijo javne in zasebne naložbe;
33. poziva države članice, naj bolje usklajujejo te politike ter zlasti podprejo regionalna partnerstva za rast, inovacije, delovna mesta, enake možnosti za ženske in moške ter čezmejne pobude;
34. opozarja, da ima koncept ekoloških inovacij v trajnostnem gospodarstvu potencial za ustvarjanje delovnih mest; poziva Komisijo, naj vzpostavi platformo, da bodo lahko države članice usklajevale svoja prizadevanja za ustvarjanje novih trajnostnih delovnih mest in rasti;
35. odločno poziva države članice, naj pri reševanju gospodarskih, socialnih in okoljskih posledic podnebnih sprememb med seboj izmenjujejo izkušnje in zglede dobre prakse na področju zaposlitvenih možnosti;
36. poziva k horizontalnemu vključevanju koncepta ekoloških inovacij v strukturne in kohezijske sklade; priporoča, naj lokalni in regionalni organi v skladu z zakonodajno in institucionalno ureditvijo vsake države članice sprejmejo razvojne strategije v skladu s cilji strategije EU 2020, da bi ustvarili nova delovna mesta v trajnostnem gospodarstvu.
37. meni, da lahko obstoječa in predlagana okoljska zakonodaja EU znatno prispeva k ustvarjanju novih delovnih mest na področjih, kot so zrak, tla in voda, energija, javne storitve, kmetijstvo, promet, turizem, gozdarstvo in upravljanje okolja, ter poziva države članice k izvajanju zakonodaje;

38. poudarja, da je treba nujno izboljšati učinkovitost trga ogljika EU, da bi zagotovili zanesljivost naložb v podnebnju prijazne tehnologije;
39. poziva k razvoju tesnejših povezav med temeljnimi raziskavami in industrijskimi inovacijami ter med inovacijami in proizvodnim procesom; poziva Komisijo, naj uvede raziskovalne/svetovalne študije primerov na področju ekoloških inovacij za vsako državo članico;
40. poudarja, da ekološke inovacije v EU spodbujajo učinkovitejšo rabo virov tudi zunaj naših meja ter tako zmanjšujejo izčrpavanje globalnih virov; zato poziva države članice, naj okrepijo nacionalne strategije za učinkovito rabo virov in si svoje znanje izmenjujejo na mednarodnih forumih;
41. poudarja, da je pomembno dobre prakse ekoloških inovacij bolje vključiti v realno gospodarstvo, da bi bil napredek vidnejši v vsakdanjem življenju ljudi;
42. poudarja, da raziskave predstavljajo podlago za inovacije in ekološke inovacije; opozarja na veliko možnost za rast ekoloških inovacij in priložnost za Evropo, da doseže vodilni položaj v svetu na tem področju, kar bi prineslo priložnosti za nova, kakovostna delovna mesta;
43. meni, da so ekološke inovacije popolnoma skladne z raziskavami in inovacijami ter podnebnimi in okoljskimi prednostnimi naložbami v prihajajočem programskem obdobju strukturnih skladov;
44. poudarja odločilno vlogo, ki jo lahko imajo partnerstva in sinergije med izobraževalnim sektorjem, podjetji ter lokalnimi in regionalnimi oblastmi pri zagotavljanju ustreznega usposabljanja, vključno z znanji in spretnostmi na področju STEM za moške in ženske, poklicnim svetovanjem, kakovostnimi in plačanimi pripravniki ter priložnostmi za dualno izobraževanje, da bi omogočili širok dostop do zaposlitvenih možnosti in kakovostnih delovnih mest, ki nastajajo po zaslugi ekoloških inovacij;
45. spodbuja države članice, naj zagotovijo spodbude za podjetja, zlasti za mala in srednja podjetja, in tako bolj spodbudijo naložbe zasebnega sektorja v raziskave in razvoj; v zvezi s tem pozdravlja akcijski načrt za ekološke inovacije;
46. poziva države članice, naj okrepijo čezmejno sodelovanje, da bi zagotovile širjenje tehnologije in dobrih praks po vsej EU ter tako povečale konkurenčnost Evrope;
47. poziva, naj se izkoriščanje najboljših ekoloških inovacij spodbuja zlasti v državah v razvoju, kjer lahko npr. učinkovitejši postopek za proizvodnjo oglja, kompostna stranišča, uporaba obnovljivih virov energije, sistemi za prečiščevanje vode ter mnoge druge inovacije znatno in za relativno nizko ceno zvišajo kakovost življenja, izboljšajo zdravje ter spodbujajo trajnostno podjetništvo in zaposlovanje;
48. poziva države članice, naj v okviru zagotavljanja družbeno odgovornega prehoda k visokokakovostnim zelenim delovnim mestom čim prej uporabijo Evropski socialni sklad za programe za nadgradnjo znanj in spretnosti ter usposabljanje in prekvalifikacijo zaposlenih;

Financiranje ekoloških inovacij

49. opozarja na koristi fiskalnih politik in poziva države članice, naj se pri obdavčevanju preusmerijo od zaposlovanja k uporabi virov in onesnaževanju, da bi spodbudile ekološke inovacije;
50. poziva Komisijo, naj okolju škodljive subvencije opredeli kot „rezultat vladnega ukrepa, ki potrošnikom ali proizvajalcem daje prednost, da bi dodatno zaslužili ali znižali svoje stroške, vendar takšno ravnanje nasprotuje dobri okoljski praksi“; poziva Komisijo in države članice, naj nemudoma sprejmejo konkretne načrte za postopno odpravo vseh okolju škodljivih subvencij na podlagi te opredelitve;
51. poziva Komisijo in države članice, naj do leta 2020 postopno odpravijo vse okoljsko škodljive subvencije, vključno s subvencijam in finančno podporo za fosilna goriva, ter subvencijami, ki spodbujajo neučinkovito rabo obnovljivih virov, ter poročajo o napredku prek nacionalnih programov reform;
52. poudarja, da bi morali ekološkim inovacijam omogočiti dostop do novih finančnih instrumentov EU in sredstev vodilnih pobud „Unija inovacij“ in „Evropa, gospodarna z viri“ ter kohezijske politike po letu 2013 in programa Obzorje 2020;
53. meni, da je pomembno, da so ekološke inovacije in okoljske tehnologije dolgoročno finančno in okoljsko vzdržne; meni, da bi morala javna podpora naložbam spodbujati okolju prijazne proizvodne metode;
54. pozdravlja možnosti financiranja ekoloških inovacij v okviru skupne kmetijske politike in tudi v okviru programov COSME, Obzorje 2020 in LIFE, pri tem pa vztraja, da bi bilo treba povišati sredstva za večjo praktično uporabo že razvitih ekoloških inovacij;
55. poziva Komisijo, naj izvaja potrebne instrumente in dodeli zadostne proračunske vire za zagotavljanje nemotenega prehoda z okvirnega programa za konkurenčnost in inovacije (CIP) na program Obzorje 2020 na področju ekoloških inovacij ter omili postopkovne zahteve za mala in srednja podjetja ter njihovo finančno breme; opozarja, da je bistvenega pomena uravnoteženo sodelovanje moških in žensk pri odločanju v vseh fazah in vidikih financiranja;
56. poziva države članice, naj v svoje strategije za obdobje 2014–2020 vključijo ekološke inovacije, da bi spodbudile zeleno gospodarstvo, rast in ustvarjanje delovnih mest ter tako zagotovile razvoj podjetništva pod enakimi konkurenčnimi pogoji in podprle sodelovanje med področji izobraževanja, gospodarstva in znanosti;
57. poudarja, da čeprav so prednostna področja razpisa na področju ekoloških inovacij za leto 2012 omejena zgolj na nekatera poglavitna področja, je pobuda o ekoloških inovacijah prečni program, ki podpira tovrstne projekte v različnih sektorjih; zato ponovno poudarja, da bi morali biti do financiranja upravičeni vsi sektorji in poslovne dejavnosti;
58. poziva Komisijo, naj zlasti predvidi jasno opredeljene, usmerjene in okrepljene vire za projekte vzorčnega testiranja trga, tvegani kapital, mreženje in internacionalizacijo ekoloških inovacij ter njihovo uvedbo na trg EU s strani malih in srednjih podjetij;

59. ker novi poslovni modeli začenjajo spreminjati tradicionalne dobavne verige, meni, da bi morale prednostne naloge pobude o ekoloških inovacijah v prihodnjem obdobju financiranja boljše odražati zmožnost upoštevanja globalizacije in njenih vplivov na gospodarstvo in dobavne verige EU;
60. meni, da potencial malih in srednjih podjetij in zadrug pri spodbujanju ekoloških inovacij še ni izčrpan; zato poziva k zagotovitvi posebnih možnosti njihovega financiranja v zvezi s koncepti ekoloških inovacij;
61. je prepričan, da so potrebna inovativna finančna orodja, da bi izboljšali možnosti za gradnjo zmogljivosti in povezovanje v mrežo;
62. poudarja, da mora biti povečanje sredstev povezano s poenostavitvijo postopkov financiranja;
63. poudarja, da bo prihodnja kohezijska politika vključevala strategijo pametne specializacije kot predhodno pogojenost za regije EU; spodbuja regije, naj sprožijo kampanje za ozaveščanje, usmerjene v vse ciljne skupine, da bi ekološke inovacije vključili v regionalne in nacionalne strategije pametne specializacije;
64. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.

OBRAZLOŽITEV

Uvod

V času gospodarske krize, visokih stopenj brezposelnosti, visokih cen energije, omejenih surovin in odvisnosti od uvoza sta trajnostno ustvarjanje delovnih mest in gospodarska rast ključna za zagotavljanje socialne kohezije. Inovativnost je eno od ključnih orodij za doseganje tega cilja, zato bi jo bilo treba spodbujati. To je mogoče storiti z ekološkimi inovacijami, pri čemer gre za koncept, ki združuje varovanje okolja z rastjo, konkurenčnostjo in ustvarjanjem delovnih mest.

Okolju prijazne inovacije so na primer bistvene za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, za učinkovitejše izkoriščanje virov, kot so voda in surovine, za večje izkoriščanje recikliranih materialov in proizvodnjo kakovostnih proizvodov z manjšim vplivom na okolje, pa tudi za razvoj okolju prijaznejših proizvodnih procesov in storitev.

Ekološke inovacije so lahko marsikaj – nov vodni filter za prečiščevanje odpadnih voda, tanjše in močnejše jeklo za zmanjšanje materialnih odpadkov ali poslovni model nudenja storitev popravila namesto proizvodov. Primer ekoloških inovacij so tudi projekti najemanja koles ali avtomobilov za krajši čas v številnih evropskih mestih, npr. projekt Villo Velo v Bruslju v Belgiji.

Sedanje stanje in prihodnji izzivi

Komisija ekološke inovacije trenutno spodbuja v okviru predstavitvenih projektov in projektov vzorčnega testiranja trga, tržnih finančnih instrumentov in javno-zasebnih partnerstev v kontekstu okvirnega programa za konkurenčnost in inovacije (CIP). Ti instrumenti so vključeni tudi v predlog programa Obzorje 2020, da se zagotovi kontinuiteta med programoma CIP in Obzorje 2020. Ukrepe, usmerjene v politike na področju ekoloških inovacij, bi bilo smiselno vključiti v kapitalske finančne instrumente in jamstva za dolg za „dostop do tveganega financiranja“ v okviru programa Obzorje 2020.

Prvi razpis za projekte na področju ekoloških inovacij je Komisija izvedla leta 2008. Trenutna prednostna področja razpisa na področju ekoloških inovacij za leto 2012 so: recikliranje materialov, proizvodi trajnostne gradnje, proizvodnja živil in pijač, vodni sektor in zeleno poslovanje. Prihodnje razpise bi bilo treba razširiti na vse sektorje in poslovne dejavnosti.

Vzpon zelenih tehnologij v preteklih letih je dokaz, da so naložbe v zeleno rast velika gospodarska priložnost. Medtem ko je skoraj vsak sektor utrpel velike izgube zaradi recesije, se je zeleni sektor sicer soočil s počasnejšo rastjo, a še naprej raste. Evropske ekološke panoge po ocenah ustvarijo 319 milijard EUR letnega prometa (2,5 % BDP EU) in danes zagotavljajo 3,4 milijona delovnih mest. V obdobju 2004–2008 je bilo na tem področju ustvarjenih približno 600 000 novih delovnih mest. Letno se je število delovnih mest v vseh podsektorjih v obdobju 2000–2008 povečalo za približno 7 %. EU je pomemben akter v procesu ekoloških inovacij, saj letno ustvari 30 % prometa na globalni ravni in ima 50-odstotni globalni delež v upravljanju voda in odpadkov.

V zadnjih letih je bilo ustvarjenih približno milijon novih zelenih delovnih mest in v mnogih državah je sektor zelenih tehnologij (imenovan tudi sektor „čistih tehnologij“) že med tistimi sektorji evropskega gospodarstva, v katerih je zaposlenih največ ljudi. Do leta 2020 naj bi se promet v sektorju zelenih tehnologij na svetovni ravni podvojil in dosegel 3100 milijard EUR. V Nemčiji ta sektor že prispeva 8 % BDP, predvidoma naj bi ta delež do leta 2020 narasel na 14 %. V Avstriji na primer 4,8 % vseh zaposlenih dela v sektorju zelenih delovnih mest, ki je v obdobju 2010–2011 kljub gospodarski krizi zabeležil 0,6-odstotno rast.

V razpravah o zelenih delovnih mestih in zeleni rasti se v EU uporabljajo zelo raznolike predstave. V preteklosti so za zelena delovna mesta štela tista, ki so bila povezana z zaščito biotske raznovrstnosti in naravnega okolja; danes zajemajo druga področja, kot so nizkoogljične tehnologije, energetska učinkovitost in financiranje ogljika. Izraz „zelena delovna mesta“ se v različnih kontekstih uporablja za različne namene, kar lahko privede do izkrivljenih statističnih podatkov o zeleni rasti. Evropska komisija uporablja širšo opredelitev pojma kot EUROSTAT, ki določa, da morajo biti „zelene“ tehnologije in proizvodi v prvi vrsti namenjeni varstvu okolja ali upravljanju virov. Da bi se izognili zavajajočim statističnim podatkom o razvoju zelenih delovnih mest in rasti, bi bilo treba torej oblikovati jasno in bolj omejeno opredelitev zelenih delovnih mest in zelene rasti za vso EU. Prvi korak k jasnejši in boljši opredelitvi teh pojmov bi bila vključitev javnega prevoza v opredelitev sektorja okoljskih dobrin in storitev. Boljša opredelitev bi morala vključevati tudi neke minimalne standarde v zvezi z delovnimi pogoji. Poleg tega bi bilo treba izračunati neto učinke ustvarjanja zelenih delovnih mest in zelene rasti na zaposlenost, zato da bi bili podatki res relevantni.

Nadalje bi morali evropski zakonodajalec, države članice in podjetja, ko podpirajo nove procese, tehnologije in storitve za bolj trajnostna podjetja in ustvarjanje novih zelenih delovnih mest, upoštevati, da bistvo ekoloških inovacij ni ustvarjanje zelenih delovnih mest za vsako ceno. Vedno nas morajo voditi načela socialno sprejemljivih in pravičnih delovnih pogojev ter ekološke, gospodarske in družbene trajnosti.

Financiranje ekoloških inovacij

EU je razvila vrsto instrumentov s poudarkom na okoljskih inovacijah in podjetništvu. Za spodbujanje ekoloških inovacij je v trenutnem okvirnem programu EU za konkurenčnost in inovacije (CIP) na voljo 433 milijonov EUR. Prav tako je mogoče finančna sredstva za okoljske storitve in tehnologije trenutno pridobiti tudi iz finančnega programa LIFE+, s katerim EU sofinancira projekte, ki prispevajo k razvoju in predstavitvi inovativnih pristopov k politikam, tehnologij, metod in instrumentov, zlasti za potrebe javnega sektorja. Trenutno je za podporo projektom vzorčnega testiranja trga na področju ekoloških inovacij v poslovnem sektorju dodeljenih 200 milijonov EUR.

Novi program EU Obzorje 2020 za raziskave in inovacije je finančni instrument za izvajanje Unije inovacij za obdobje 2014–2020. V naslednjem večletnem finančnem okviru (VFO 2014–2020) je pobuda o ekoloških inovacijah zajeta tudi v programu LIFE (Program za okoljske in podnebne ukrepe 2014–2020), kolikor se ne prekriva s programom Obzorje 2020.

19.9.2013

MNENJE ODBORA ZA ZAPOSLOVANJE IN SOCIALNE ZADEVE

za Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane

o ekoloških inovacijah – delovna mesta in rast z okoljsko politiko
(2012/2294(INI))

Poročevalec: Phil Bennion

POBUDE

Odbor za zaposlovanje in socialne zadeve poziva Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane, kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

- ob upoštevanju strategije Evropa 2020, ki poziva k pametni, trajnostni in vključujoči rasti,
 - ob upoštevanju novega instrumenta „jamstvo za mlade“,
 - ob upoštevanju poročila Eurofounda iz januarja 2013 z naslovom „*Greening of industries in the EU: Anticipating and managing the effects on quantity and quality of jobs*“ (Ekologizacija gospodarskih panog v EU: predvidevanje in upravljanje učinkov na število in kakovost delovnih mest) in povezane baze študij primerov,
 - ob upoštevanju poročila Eurofonda iz leta 2011 z naslovom „Industrijski odnosi in trajnostnost: vloga socialnih partnerjev na prehodu v zeleno gospodarstvo“,
- A. ker so ekološke inovacije temelj za razvoj okoljsko, gospodarsko in družbeno trajnostne strategije rasti v EU ter odpirajo kakovostne priložnosti za zaposlovanje v številnih sektorjih;
- B. ker se stopnja brezposelnosti mladih skrb vzbujajoče veča in so močno potrebne politike, ki bi mladim omogočile nove in boljše priložnosti za zaposlovanje;
- C. ker bi ta sprememba lahko stabilizirala zaposlovanje in povečala število delovnih mest, hkrati pa bi vplivala tudi na druga področja; ker je tam, kjer so bili vzpostavljeni zanesljivi okvirni pogoji, moč opaziti stalno rast priložnosti za zaposlovanje in večjo

varnost zaposlitev, kar je dodatno utrjeno z vse večjim izvozom;

- D. ker je Parlament pozdravil pobudo Komisije z naslovom „Nova znanja in spretnosti za nova delovna mesta“, ki priznava sodelovanje z državami članicami;
- E. ker se resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. septembra 2010 o razvijanju zaposlitvenih možnosti novega trajnostnega gospodarstva¹ sklicuje na opredelitev trajnostnih delovnih mest, kot jo uporablja Mednarodna organizacija dela, in poudarja, da imajo ekološke inovacije pomembno vlogo v vseh industrijskih in proizvodnih sektorjih;
1. opozarja na potencial za neposredno in posredno ustvarjanje kakovostnih delovnih mest s celovitim izvajanjem strategije EU 2020; zato poziva Komisijo in države članice, naj okrepijo svoja prizadevanja na tem področju; pozdravlja zavzemanje Komisije za celostno strategijo za zeleno rast v okviru vodilne pobude Unija inovacij in zlasti akcijski načrt za ekološke inovacije kot korak v pravo smer;
 2. poudarja, da so za uspeh ekoloških inovacij potrebne bolj usmerjene in dolgoročne naložbe, ki morajo zajeti zlasti področje izobraževanja in usposabljanja, raziskav in razvoja, infrastrukture itd.;
 3. ugotavlja, da so ekološke inovacije omogočile zelo raznolike priložnosti za zaposlovanje na različnih ravneh znanj in spretnosti, vključno z delovnimi mesti na področju okoljsko primerne zasnove in raziskav, razvoja in inovacij ter industrije znanja, ki zahtevajo visoko raven izobrazbe ter nalog v proizvodnem sektorju, ki zahtevajo bolj praktične sposobnosti; ugotavlja, da lahko ekološke inovacije, ki izboljšajo ali spremenijo proizvodno verigo, predlagajo ali uvedejo delavci na vseh ravneh;
 4. ugotavlja, da je treba za izpolnitev ciljev zaposlovanja iz strategije EU 2020 in izkoristek zaposlitvenega potenciala novega trajnostnega gospodarstva povečati energetska učinkovitost stanovanj in zgradb in delež obnovljivih virov energije ter okrepiti okoljske tehnologije, trajnostni promet in mobilnost, trajnostno kmetijstvo, gozdarstvo in ribištvo ter svetovanje prek okoljskih storitev kot tudi predelavo v okviru recikliranja/predelave, proizvodne postopke z majhno porabo virov in sklenjene cikle porabe materialov, okoljsko primerno zasnovo ter naložbe v sektor znanja; ugotavlja, da se tudi v storitvenem sektorju ter sektorju socialnega in solidarnega gospodarstva² skrivajo velike možnosti za „zeleno“ zaposlitev;
 5. je trdno prepričan, da lahko postane okoljska politika, ki temelji na tržnem gospodarstvu, gonilo rasti in zaposlovanja v vseh gospodarskih panogah, ter poudarja, da so predvidljivi, naložbam prijazni okvirni pogoji podlaga, ki bo inovativnim podjetjem omogočila, da čim bolj izkoristijo te priložnosti v korist okolja in zaposlenih;
 6. priznava dejstvo, da lahko gospodarski prehod v nove poslovne niše pritegne mlado generacijo delavcev in pripelje do novih priložnosti za zaposlitev v spektru ekoloških inovacij;

¹ Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0299.

² Besedna zveza „social economy“ naj se prevede kot „économie sociale et solidaire“, enakovredni prevodi pa naj se uporabijo tudi za španščino, portugalščino in druge podobne jezike.

7. poudarja pomen ekoloških inovacij, ki se lahko uporabljajo na ravni bivališč, nepremičnin in kmetij, saj državljanom omogočajo aktivno sodelovanje, mikropodjetjem pa dejavnosti za ustvarjanje delovnih mest, npr. v lokalni obdelavi in predelavi odpadkov, v proizvodnji energije in varčevanju z njo ter na drugih področjih ekoloških inovacij;
8. priznava, da ekološke inovacije nudijo jasne priložnosti za nova nišna podjetja, pri čemer malim in srednjim podjetjem, „samoiniciativnim posameznikom“, samozaposlenim in podjetnikom ponujajo možnost, da izkoristijo nove trge in poslovne modele ter ponovno oživijo obstoječe tradicionalne gospodarske panoge s priložnostmi za preoblikovanje obstoječih delovnih mest v bolj zelena, in sicer s trajnostno in gospodarno proizvodnjo in načini dela;
9. priporoča spodbujanje ustvarjalnega in inovativnega potenciala mladih za prispevanje k trajnostnemu razvoju ter izboljšanje njihovega dostopa do sredstev;
10. poudarja dvojne okoljske in gospodarske koristi prehoda na zeleno trajnostno gospodarstvo v smislu ustvarjanja trajnostnih delovnih mest, tako v EU kot v državah v razvoju, z okrepljeno udeležbo v proizvodnji inovativnih goriv in materialov ter priložnosti za zaposlovanje, ki izhajajo iz predelave in distribucije biomaterialov za poslovne, javne, zasebne in domače potrošnike; poudarja, da bi morale te priložnosti ustvariti kakovostna in trajnostna delovna mesta za kvalificirane in nekvalificirane delavce; priznava, da je treba z obstoječimi finančnimi instrumenti razviti stabilen, dolgoročen regulativni okvir za spodbujanje trajnosti;
11. opozarja na kompleksne izzive, povezane s prehransko varnostjo, podnebnimi spremembami, kakovostjo tal, pomanjkanjem surovin, prehodom na sisteme energije iz obnovljivih virov in energetske učinkovitostjo itd.; priznava, da imajo lahko ekološke inovacije pomembno vlogo pri reševanju mnogih omenjenih izzivov; ponovno poudarja, da takšen prehod zahteva celosten pristop, ki zajema izobraževanje, usposabljanje, razvoj znanj in spretnosti, raziskave in inovacije, naložbe zasebnega in javnega sektorja ter razvoj infrastrukture, pri čemer vse od naštetega prispeva k raznolikim in trajnostnim priložnostim za zaposlovanje.
12. poudarja morebitne sinergijske učinke ekoloških inovacij na ustvarjanje trajnostnih in kakovostnih delovnih mest, varovanje okolja ter zmanjševanje ekonomske odvisnosti;
13. zlasti ugotavlja pomen dostopa do ustreznega usposabljanja in razvoja znanj in spretnosti v okviru ekoloških inovacij, da bi delodajalcem zagotovili potrebno kvalificirano delovno silo, mladim ustrezna znanja, spretnosti in kompetence za dostop do nastajajočih inovativnih priložnosti za zaposlovanje, delavcem pa olajšali prehod iz upadajočih v nove, zelene sektorje; v zvezi s tem izpostavlja priložnost za vajeništvo na podeželju in druge oblike poklicnega usposabljanja za razvijanje teh novih znanj in spretnosti;
14. poudarja, da raziskave predstavljajo podlago za inovacije in ekološke inovacije; opozarja na veliko možnost za rast ekoloških inovacij in priložnost za Evropo, da doseže vodilni položaj v svetu na tem področju, kar bi prineslo priložnosti za nova, kakovostna delovna mesta;
15. poziva, naj se izkoriščanje najboljših ekoloških inovacij spodbuja zlasti v državah v

razvoju, kjer lahko npr. učinkovitejši postopek za proizvodnjo oglja, kompostna stranišča, uporaba obnovljivih virov energije, sistemi za prečiščevanje vode ter mnoge druge inovacije znatno in za relativno nizko ceno zvišajo kakovost življenja, izboljšajo zdravje ter spodbujajo trajnostno podjetništvo in zaposlovanje;

16. poudarja odločilno vlogo, ki jo lahko imajo partnerstva in sinergije med izobraževalnim sektorjem, podjetji ter lokalnimi in regionalnimi oblastmi pri zagotavljanju ustreznega usposabljanja, vključno z znanji in spretnostmi na področju STEM za moške in ženske, poklicnim svetovanjem, kakovostnimi in plačanimi pripravništvami ter priložnostmi za dualno izobraževanje, da bi omogočili širok dostop do zaposlitvenih možnosti in kakovostnih delovnih mest, ki nastajajo po zaslugi ekoloških inovacij;
17. spodbuja države članice, naj zagotovijo spodbude za podjetja, zlasti za mala in srednja podjetja, in tako spodbudijo več naložb v dejavnosti zasebnega sektorja raziskav in razvoja; v tem smislu pozdravlja akcijski načrt za ekološke inovacije;
18. poziva države članice, naj okrepijo čezmejno sodelovanje, da bi zagotovile širjenje tehnologije in najboljših praks po vsej EU ter tako povečale konkurenčnost Evrope;
19. poziva države članice, naj v okviru zagotavljanja družbeno odgovornega prehoda k visokokakovostnim zelenim delovnim mestom čim prej uporabijo Evropski socialni sklad za programe za nadgradnjo znanj in spretnosti ter usposabljanje in prekvalifikacijo zaposlenih.

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	18.9.2013
Izid končnega glasovanja	+: 38 -: 0 0: 1
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Regina Bastos, Heinz K. Becker, Phil Bennion, Pervenche Berès, Vilija Blinkevičiūtė, Philippe Boulland, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Minodora Cliveti, Frédéric Daerden, Karima Delli, Sari Essayah, Richard Falbr, Marian Harkin, Nadja Hirsch, Danuta Jazłowiecka, Ádám Kósa, Jean Lambert, Patrick Le Hyaric, Verónica Lope Fontagné, Olle Ludvigsson, Thomas Mann, Elisabeth Morin-Chartier, Csaba Óry, Siiri Oviir, Konstantinos Poupakis (Konstantinos Poupakis), Silvana Rapti (Sylvana Rapti), Licia Ronzulli, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Jutta Steinruck, Traian Ungureanu, Andrea Zaroni
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Claudette Abela Baldacchino, Georges Bach, Jürgen Creutzmann, Sergio Gutiérrez Prieto, Anthea McIntyre, Ria Oomen-Ruijten, Antigoni Papadopulu (Antigoni Papadopoulou)

2.7.2013

MNENJE ODBORA ZA REGIONALNI RAZVOJ

za Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane

o ekoloških inovacijah – delovna mesta in rast z okoljsko politiko
(2012/2294(INI))

Pripravljaivec mnenja: Jens Nilsson

POBUDE

Odbor za regionalni razvoj poziva Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

1. poudarja obsežnost pojma ekoloških inovacij, saj zajema vse oblike inovacij, katerih cilj je napredek proti trajnostnemu razvoju in ki prispevajo k zmanjšanju negativnih vplivov na okolje ali k učinkovitejši in odgovornejši rabi virov;
2. podpira vodilno pobudo Komisije v okviru strategije Evropa 2020 za takojšen prehod na trajnostno gospodarstvo; poudarja tudi, da so ciljno usmerjene naložbe v ekološko preoblikovanje najbolj prikrajšanih regij EU eden najuporabnejših instrumentov za doseganje strateških ciljev regionalnega zbliževanja in ozemeljske kohezije;
3. poudarja, da je okolju koristni potencial ekoloških inovacij še vedno neizkoriščen, pripomogle pa naj bi k zmanjšanju emisij toplogrednih plinov, med drugim z večjo uporabo recikliranih in obnovljivih materialov in proizvodnjo kakovostnih izdelkov z manjšim vplivom na okolje ter spodbujanjem okolju prijaznejših proizvodnih postopkov in storitev; opozarja na koristi za fiskalne politike, če se bo potencial ekoloških inovacij v celoti izkoristil in bo mogoče uresničiti povečanja učinkovitosti, ne samo s proračunskega vidika; poudarja, da je treba opredeliti ciljne ukrepe za odpravo ozkih grl in ovir, ki onemogočajo trženje ekoloških inovacij ter internacionalizacijo tovrstnih proizvodov in storitev;
4. meni, da bi morale vse ekološke inovacije prispevati k trajnostni regionalni rasti in uresničevanju okoljskih ciljev Unije;
5. poudarja, da bi morali ekološkim inovacijam omogočiti dostop do novih finančnih instrumentov EU in sredstev vodilnih pobud „Unija inovacij“ in „Evropa, gospodarna z

viri“ ter kohezijske politike po letu 2013 in programa Obzorje 2020; poudarja, da je treba koncept ekoloških inovacij vključiti v vsa področja politike;

6. poudarja, da čeprav so prednostna področja razpisa na področju ekoloških inovacij za leto 2012 omejena zgolj na nekatera poglobljena področja, je pobuda o ekoloških inovacijah prečni program, ki podpira tovrstne projekte v različnih sektorjih; ponovno poudarja, da bi morali biti do financiranja upravičeni vsi sektorji in poslovne dejavnosti;
7. poudarja, da bo prihodnja kohezijska politika vključevala strategijo pametne specializacije kot predhodno pogojenost za regije EU, in spodbuja regije, naj sprožijo kampanje za ozaveščanje, usmerjene v vse ciljne skupine, da bi ekološke inovacije vključili v regionalne in nacionalne strategije pametne specializacije;
8. meni, da so ekološke inovacije popolnoma skladne z raziskavami in inovacijami ter podnebnimi in okoljskimi prednostnimi naložbami v prihajajočem programskem obdobju strukturnih skladov;
9. poudarja, da čeprav ekološke panoge danes zagotavljajo 3,4 milijona delovnih mest in po ocenah ustvarijo 319 milijard EUR letnega prometa, njihov potencial za ustvarjanje regionalne rasti, zaposlitvenih možnosti in okoljskih koristi ostaja neizkoriščen, in v zvezi s tem opozarja, da bodo stroški neukrepanja visoki;
10. poudarja pomen lokalnega in regionalnega prevzemanja odgovornosti z dejavnim vključevanjem javnih in zasebnih akterjev ter civilne družbe pri politikah in dejavnostih, ki podpirajo ekološke inovacije;
11. priporoča spodbujanje ustvarjalnega in inovativnega potenciala mladih za prispevanje k trajnostnemu razvoju ter izboljšanje njihovega dostopa do sredstev.

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	20.6.2013
Izid končnega glasovanja	+: 36 -: 1 0: 1
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Francesca Barracciu, Jean-Jacob Bicep, Victor Boștinaru, John Bufton, Alain Cadec, Nikos Hrizogelos (Nikos Chrysogelos), Rosa Estaràs Ferragut, Brice Hortefeux, Danuta Maria Hübner, Filiz Hakaeva Hjusmenova (Filiz Hakaeva Hjusmenova), Vincenzo Iovine, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Mojca Kleva Kekuš, Constanze Angela Krehl, Petru Constantin Luhan, Ramona Nicole Mănescu, Vladimír Maňka, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Ana Miranda, Jens Nilsson, Jan Olbrycht, Wojciech Michał Olejniczak, Markus Pieper, Tomasz Piotr Poręba, Monika Smolková, Georgios Stavrakakis, Nuno Teixeira, Lambert van Nistelrooij, Kerstin Westphal, Hermann Winkler, Joachim Zeller
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Giommaria Uggias
Namestniki (člen 187(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Miroslav Ouzký, Marit Paulsen

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	25.9.2013
Izid končnega glasovanja	+: 47 -: 3 0: 0
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Elena Oana Antonescu, Sophie Auconie, Pilar Ayuso, Paolo Bartolozzi, Sergio Berlato, Lajos Bokros, Franco Bonanini, Milan Cabrnoch, Spiros Danelis (Spyros Danellis), Chris Davies, Jill Evans, Elisabetta Gardini, Matthias Grootte, Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Karin Kadenbach, Christa Klaß, Eija-Riitta Korhola, Jo Leinen, Corinne Lepage, Peter Liese, Kartika Tamara Liotard, Zofija Mazej Kukovič, Linda McAvan, Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė, Gilles Pargneaux, Andrés Perelló Rodríguez, Mario Pirillo, Pavel Poc, Oreste Rossi, Richard Seeber, Dubravka Šuica, Claudiu Ciprian Tănăsescu, Thomas Ulmer, Sabine Wils, Marina Yannakoudakis
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Margrete Auken, Erik Bánki, Mark Demesmaeker, Jutta Haug, Marusja Ljubčeva (Marusya Lyubcheva), Miroslav Mikolášik, Vittorio Prodi, Kārlis Šadurskis, Rebecca Taylor, Anna Záborská, Andrea Zanoni
Namestniki (člen 187(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Ioan Enciu, Sabine Lösing, Kerstin Westphal